

Akkor most adtunk, vagy nem adtunk állampolgárságot?

Mivel elégedett vagyok a kormány tevékenységével és az eddig elért eredményeivel, nem akarok negatív hangadó lenni, és nem sorakozom fel a Fideszt ócsárló, és folyamatosan bíráló genetikai hulladék mögé (bármely oldalról van is szó!). Am, azt, hogy én milyennek képzelek egy nemzetegyesítést, most leírom, hogy a saját lelkiismeretem maradjon...

A „félkész” törvények ártnak a legtöbbet. Mégis remek dolog, hogy 90 év után mindazok visszakaphatják az állampolgárságukat, akiknek a felmenői vagy ők maguk is magyar állampolgárok voltak, magyarnak vallják magukat. De... Olyan ez a mostani kényszer-megoldás, mint amikor az étlapon pörkölt szerepel, a pincér viszont csak a hozzá való egy két szelet kenyeret hozza ki, és örömmel bíztat, örvendünk annak, hogy egyáltalán leülhettünk ebben a vendéglőben.

Nem lépcsőzetesen... először ezt, majd azt, majd megint amazt kell visszaadni. Egy törvényben, egyszerre kell rendezni a Kárpát-medence magyarságának – és CSAK a Kárpát-medence magyarságának! – állampolgárságát, jogait és kötelezettségeit.

Másokért azért nem, mert őket más kategóriába sorolom, és sorolja maga a történelem. Akik ma a világ bármely részén laknak, nem pedig a Kárpátok gyűrűjében, azok valamilyen oknál fogva elmentek. Ők nem azért lettek hontalanok, mert saját hazájukat megszállta egy új főhatalom, hanem azért mert életüket és vagyonukat

többre tartották, mint a hazájukat. Most azonban a trianoni gyalázat emberi, lelki sérüléseit kell kikovácsolni, és ezt csak egyféleképpen lehet.

A Belső-Magyarország határain túli magyarok, tehát a külső-magyarországiak (nem csak az uniós tagországo kból származók) az állampolgársággal együtt kapják vissza a választójogukat, s legyen hivatalos képviselőjük a magyar parlamentben. A hivatalos képviselőket a határon túli magyarok a mindenkor magyar kormánytól függetlenül válassza meg, akár ott lebonyolított népszavazással (választással), akár a szervezetben belüli névszerinti szavazással. Minden elcsatolt terület magyarsága három-három főt delegáljon a parlamentbe, és ha a magyar parlament, amelynek azonos jogú tagjai ezek a delegáltak is, a határon túliakat érintő ügyben óhajt döntést hozni, úgy a delegáltak bizottságokban tárgyalják meg a javaslatot, és csak az ő jóváhagyásuk után lehessen szavazni az elképzelésről. A határon túlról küldött parlamenti képviselőket a magyar nemzetbiztonság világítsa át, s ha hivatali ideje alatt bármelyik képviselő az őt megválasztó magyarok ellen tesz, érdekeiket sérti, korrupciós ügybe keveredik, vagy a magyarországi hatalom érdekeit helyezi saját magyar nemzet-résznének, választóinak érdeke fölé, azonnal eltávolítandó. Súlyos esetekben a magyar bíróság járjon el.

(Ha például a Katosában ingyen vadászik a magyarországi politikus... az elvesztegetésnek számítson, főként, ha állami pénzen és szolgálati autóval utazik Budapestről vagy Veszprémből Háromszékre a magyar honatyá vagy pártelnök. Ez szokás ugyanis a különböző testvérkapcsolatok égíse alatt, s előfordul olyan is, amikor egy volt szekus vadásztatja a KDNP vezérkarát, így nem kérdezik meg tőle, hogy

a testvérvárostól kapott összegeket mire költötte... - de ne vesszünk el most a részletekben. Erről később egy másik cikkben talán.)

Ez volna dióhéjban az elképzelésem a magyar állampolgárság visszaadásáról és a teljes jogú magyar országgyűlési képviselőkről.

Ha mindez az Európai Unióban vagy a mai országok vezetőinek nem tetszik, akkor a nemzetközi jog alapján vizsgálják meg a kérdést, s tárják fel, hogy a trianoni és párizsi békehatározatok mennyiben tartattak be az elmúlt évtizedek során, s van-e jogi akadálya, hogy a magyarokat jogaikba visszahelyezze a magyar kormány, a magyar parlament. Ennek nincs jogi és nemzetközi jogi akadálya!

Magyarország felelős a határon túli magyarokért, mint ezt alkotmánya is előírja. Tehát ennek megfelelően nem toldozni, foldozni kell a nemzet egységének lehetőségét, a magyar állampolgárság és az ehhez járó jogok visszaadását, hanem határozottan fel kell lépni és rendezni kell ezeket az ügyeket. Nem megengedhető, hogy Trianon és Párizs tragédiáját ostobán, népszavazásokkal, egyes szervezetek balga lépéseivel súlyosbítsuk.

Jó tehát az, amit Orbán Viktor és kormánya, valamint a megválasztott parlament hatályba léptetett, de még mindig kevés. Ez a *nesze semmi fogd meg jól*, amiből nemzeti egység nem lesz, csak útlevel, személyi igazolvány... Ismét nem a nemzeti lét, hanem a gazdasági előnyök és az ezekért való sorban állás határozza meg az állampolgárság értékét. És ez a baj...

Mert ezzel a törvénnyel nem a nemzet ereje, hanem a nemzet gyengesége mutatkozik meg...

Stoffán György

Médiaháború 2.0

Talán megbocsátják, ha egy olyan idézettel kezdek, amely szokatlan és illetlen módon egy otthoni jegyzetemből való. Mentség nincs, csak magyarázat: most az történik, amire biztosan számítani lehetett. A tavasszal elkezdődött szabadságharc az egyik legkényesebb pontjához érkezett, a globális birodalom véleményhatalmi diktatúrájával, illetve külső és belső támogatóival történő összecsapáshoz. Tehát íme, az idézet a 2009 októberében készült írásból: „Tekintettel arra, hogy az alávetettek kifosztása a végső fiziológiai határhoz közelít, a rendszerváltás összeomlásának »publikussá tételek« elkerülhetetlenné válik a következő egy-két év során. Ez azonban csak akkor lehetséges, ha ma még elképzelhetetlen erejű és intenzitású változások mennek végbe a magyar nyilvánosság szerkezetében, a média szabályozásában. Ez a háború, mert az lesz a javából, akár önmagában is eldöntheti a magyar társadalom jövőjét. Ha ugyanis nem sikerül a kifosztott többséggel megértetni, hogy miképp jutott ebbe a helyzetbe, és hogyan szabadulhat e végzetes csapdából, akkor a magyar nemzet története itt akár véget is érhet. Am fel kell tennünk a kérdést, hogy miért van ebben ilyen óriási szerepe a médiának. Nos, azért, mert olyan két rejtett véleményhatalmi erőszakstruktúrát használ igen veszélyes és nagy erejű fegyverként, amelyeknek létezését sikeresen rejtje el az avatatlanok szeme elől. Az egyiket a tematizációs, a másikat pedig az értelmező hatalom jelenti. A tematizációs hatalom dönti el a »napirendet«, azt, hogy miről is »szóljon a világ«, az értelmező hatalom pedig azt, hogy »hogyan szóljon« minderről. A világ végtelen történésfolyamából avatott kezek válogatják ki azokat a történéseket, amelyekből »hír« lesz, és persze egyúttal azt is eldöntik, hogy milyen hierarchiába rendeződjenek e hírek.

A rossz nyelvek szerint például a világnak már régen vége van, csak a vezető kereskedelmi televízió esti híradójának bájos bemedonóje még nem mondta be. De nincs ok a csüggedésre, mert majd »időben szólva lesz«, azt akkor majd megtudjuk. Az értelmező hatalom pedig »segítőkészen« abban van »szolgáltatunkra«, hogy megtudjuk, mi a »politikailag korrekt« elbeszélési módja a világ említésre szánt, így hírré lett történéseinek. És persze, aki valami rejtélyes ok miatt nem tud és/vagy nem akar ezen a nyelven megszólalni, az magára vessen! Így ugyanis »néma marad«, vagy esetleg csak azért engedik be mégis az uralkodó nyilvánosság belső tereibe, hogy ott neveltségessé téve kigúnyolják, megalázzák, vagy valami megsemmisítéssel felérő stigmával megbélyegezzék. A rendszerváltás bukásának ténye, okai és következményei az uralkodó véleményhatalmak számára értelemszerűen a legfőbb tabut jelentik! Am ha a választások utáni új kormány nem szeretne a bukott rendszer utolsó kormányaként elvérezni, ezzel szemben szívesebben lenne inkább az általa felépítendő új rendszer ígéretes első kormánya, akkor legelőször ezt az uralkodó véleményhatalmat kell minden lehetséges eszközzel megtörnie.

Ezek után talán érthető, miért vélem úgy, hogy a médiaháború most felizzó összecsapásai elkerülhetetlenek voltak. A globális véleményhatalom a legbrutálisabb módon ragaszkodik megszerzett pozícióhoz. Csak így képes „legyártani” a mesterséges agyakat és lelkeket, vagyis a „váloságiipari művekként” üzemeltetett gépezet így tudja eladhatóvá maszkírozni termékeit. Csak így hozhatók létre az engedelmes munkások és fogyasztók gigantikus csordái, amelyek már csupán biológiai nyúlványai a világot mozgató és kifosztó tőkestruktúráknak, és

egyetlen feladatuk a végtelenített fogyasztási lánc hajtása, teljesen függetlenül attól, hogy van-e bármilyen szükségük az elfogyasztott jószág tömegre. Így békésen és jóízűen elmajszolják azt az élelmiszerként eladásra kínált tárgyat, amely már legyártása pillanatában is veszélyes hulladék volt, a hisztérikus karácsonyi akciós örületben megvásárolják gyermekeiknek azt a méregdrága, ám tökéletesen felesleges műanyag szemetet, amelyet mint a legújabb játékcsoport tesznek eladhatóvá.

Ez az igazi, végső és legmélyebb tétje ennek a mostani médiaháborúnak. Hogy a „való világ” gyanánt legyen továbbra is eladható az a pusztító szeméttömeg, amit szent médiaszabadságként próbál védeni a luxemburgi külügyminiszteről a lengyel liberálisokig mindenki, aki cinikus-gáltalstalan kitarthatja ennek a globális profitgépezetnek. Hogy cinikusan röhögve lehessen nap mint nap rombolni hitet, házat és hazát. Ezért kell Magyarországot Führer-államként emlegetnie a tekintélyes nyugati napilapoknak, ezért kell hisztériát kelteni világszerte: mert ha a magyar változások sikeresen véghez vihetők lennének, ez számukra rendkívül veszélyes precedenst teremtené. Akár el is gondolkodtathatná a maradék emberiséget, hogy amit szent emberi szabadságjogokként igyekeznek „eladni” számára az elmúlt kétszáz év médiaterroristái Marat Ami du peuple-jétől Michnik Gazety Wyborczáig, az embersége utolsó morzsáinak az önmagával való feledtetése. Hogy is mondta Örkény? „Ha egy kígyó, ami ritka, felfalja önmagát, vajon marad-e utána egy kígyónyi úr? Igen? Nem? Fogas kérdés?”

Bizony, fogas kérdés! De nem maradt túl sok időnk a válaszra.

Bogár László - 2010-12-28 - Magyar Hírlap

Levél a posványból

Kedves Zoli!

Innen írok, ebből a posványból, amit úgy hívnak: „fejlett nyugati világ”... Németország(?)

Itt kint egy rövid ideje „vinnyognak a patkányok”, „kárálnak a holók” és ami a legfontosabb hallatják a hangjukat a „hiénák” is. Hogy kik ezek? Csak a vak nem látja... A bankok és azok kiszolgálói a politikusok és a média. Újjal mutogatnak Orbán Viktorra. Előre felháborodnak azon, hogy Angela Merkel, majd egy diktatorikus (mint ahogy mondták: egy kis 10 milliós ország miniszterével kell, hogy parolázzon az Európai Unióban január elsejétől... Brrrr! Kikérik maguknak!!!) (Miközben tavaly, a német rendőrséggel Stuttgartban szarará verették az ártatlan és békés tüntetőket. Miközben nem egy a szeme világát veszítette el, miközben 150.000 ember tiltakozott Stuttgartban és erről csak egy rövid képet sugárzott a „szabad és demokratikus” német TV híradó... Miközben egyetlen komoly politikustól sem kérdezték meg, hogy mi a fene történik Németországban... Mondjátok csak, mi van itt?)

Szóval ennek „a magas etikai és fejlett demokratikus”(!) országnak a vezető média-cárijai, sántái mosollyal az arcukon, mondatják a kommentátorokkal (mint pl. a tegnapi ZDF TV Híradóban), hogy: Milyen világban élünk? - Ez volt a

22 órás ZDF híradó fő kérdése. Sopánkodtak és jajgattak:

- Mi lesz velünk - kérdezik - ha egy ilyen ország fog fél évig az EU parlament élén ülni...

- Mi lesz velünk, ha eddig hangosan kikeltünk Kína, vagy más nem demokratikus ország belső viszonyai miatt, és most hirtelen megjelent itt nálunk, Európa szívében (ha,ha,ha!!!) most hallottam

ezt először a szájukból... Eddig elmaradt, barbár KELET-EURÓPAI-AK voltak... Lám hogy változik az idő, ha az érdekel kívánja!!) Szóval, ha Európa szívében egy diktatorikus, kis állam jelenik meg vetíti árnyékát Európára. Erre a „szent” közös Európára! Amelynek (és ezt már nem lehet titokban tartani) MINDEN tagja elégedetlen valamiről... (Miért is? De ezt senki sem firtatja!) Jellemző - folytatta tovább az „okos és művelt” kommentátor - (miközben nagyon nyakkendős volt és nagyon komolyan szót a nézőihez!!), hogy fontosabb téma most ennek a Magyarországnak, hogy a határokon kívül élő magyaroknak a magyar állampolgárságát biztosítsa... És ekkor bevágtak egy pár kiválogatott (éljen a szabad média!!)képet, ahol 70-80 éves öregemberek remegő kézzel írják alá az állampolgárságukat, majd egy jóval 80 év feletti öreg kucsmás parasztbácsit mutattak, akit két oldalról támogatva cipeltek, gondolom a fiait, és aki könnyező szemmel vette át a magyar papírokat... (TÖBBET NEM MUTATTAK ezek a patkányok! Nem és nem! A lényegről egy szót sem!!!) majd ezután, a talán 25 másodperces bejátszás után, a kommentátor fanyar mosollyal, egy elegáns lenező mosollyal nézett a nézőkre... és megszólalt: „-Mert ez olyan fontos!”

Eddig az idézete a híradónak.

Mi ez az óriási színdarab? Panem et circenses! - mondták a rómaiak és tudták, hogy miért mondják... Így van ez most is! Cirkuszt adnak, a magát kulturálnak hitt (sic) nyugati polgárnak... És ő ezt bekapja... mint a hal a gilisztát!!! Kik rángatják itt a zsinórt??? Haló!... Ébredjünk fel!!!

Szóval a harc megindult. Orbán Viktornak nagyon nehéz a dolga, mert a magyarországi Népszavás és Népszabadságos ELVTÁRSÁK-NAK nagyon sok híve van itt kint a német újságokban és a televízióban. Ezek a jól fészült nyakkendős emberek, borzasztó komolyan győzködik a német átlagnézőt, (és persze ugyanígy a kollégáik más európai országokban), hogy milyen szörnyű, hogy Magyarországon megszűnt a sajtószabadság... Jaj Istenem! Mi lesz velünk? - sugározzák szét minden lehető alkalommal!

Kétszínű, aljas banda!

Hogy lehet, hogy egész Európa Magyarország ellen van?... még mindig... még most is? A XXI. században Krisztus után.

Nem elég, hogy a tatárok ellen nem segítettek! Nem elég hogy a török ellen is csak ígérgettek? Nem elég, hogy prédának dobtak bennünket 1849-ben az orosz cárnak és a Habsburgoknak?

Nem elég, hogy 1949-től elvesztettük a függetlenségünket, ami-re mindenki

fütyült? Mit tettek értünk 56-ban?

Kérdem én, akkor mi jögon keverik a sz-t és szólnak bele egy magyar törvénybe, amelyet egy demokratikus ország több mit 75 %-a megszavazott. Az államelnök aláírt! Mit akarnak ok tőlünk?? Azt sem tudják mi az előzménye ennek a törvénynek... Erről egy szót sem szólnak! Mit tudnak ok arról, hogy mit tettek az előző években a média egyes képviselői ebben az országban. Micsoda kárt okoztak! Hogy osztották meg a lakosságot, hogy bénították le a nemzet szívé! (Vagy talán nagyon is jól tudják... és azért vinnyognak... Mert féltik a pozíciójukat!)

Személyemben, emberi méltóságomban érzem magam sérteve, mint európai és főleg mint magyar nemzetiségű EMBER itt valahol az ún. „kultur Európa” szívében...

Ha pedig ez így van, ez az érzés lábra kaphat, akkor itt valami baj van. Akkor ez itt már NEM DEMOKRÁCIA! Vegyük végre észre! Itt van a probléma, Nyugateurópában... Nem ott kell keresni a diktatúrát, ahol ok keresik. Nézzenek csak körül nyitott szemmel a maguk házatáján...

Úgy szeretném, de úgy szeretném, ha ez a felfuvalkodott hólyag, ez az óriás bendő (amelyet EU-nak neveznek) egyszer csak szétpukkadna! Istenem, de jó volna!

Gábor

CSAK A TISZTÁN LÁTÁS VÉGETT! (www.dobogommt.hu)

